

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **D. S.**, zastoupeného JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. OAM-470/ZA/ZA11-LE24-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2021, č. j. 4 Az 6/2020 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 1. 2020, č. j. OAM-470/ZA/ZA11-LE24-2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), nevyhověl žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem ze dne 30. 3. 2021 žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl (dále jen „městský soud“ a „napadený rozsudek“).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výše uvedenému rozsudku včasnou kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu.

[3] Stěžovatel namítá, že skutkové závěry uvedené v napadeném rozsudku nemají oporu ve spise. Městský soud měl ignorovat skutkové okolnosti případu, přičemž podle

stěžovatele jsou objektivně splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona o azylu.

[4] Městský soud měl zlehčovat a zčásti ignorovat důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu. Stěžovatel uvádí, že jasně prezentoval obavy z návratu do své vlasti, a to v důsledku probíhajícího dlouhodobého vnitrostátního ozbrojeného konfliktu, kdy po návratu na Ukrajinu by musel nastoupit do armády a jít válčit, což s ohledem na strach o vlastní život nechce. Uvádí, že by to bylo v rozporu s jeho vyznáním. Stěžovatel je přesvědčen, že ozbrojený vnitrostátní konflikt nepolevuje na intenzitě, naopak v posledních měsících ještě zesílil; poukazuje na vojenskou konfrontaci Ukrajiny s Ruskou federací v Azovském moři, která proběhla v nedávné minulosti a jejíž důsledky jsou patrné dodnes nárůstem napětí se sousední Ruskou federací. Poukazuje na skutečnost, že situace v oblasti Krymu a na celé východní Ukrajině je stále velmi špatná, neboť incidenty se soustřeďují na hranice mezi územím ovládaným povstalci a vládními jednotkami v Doněcké a Luhanské oblasti; dochází zde k válečným zločinům, vč. mučení a mimosoudních poprav. Podle stěžovatele městský soud tato fakta nevzal vůbec v potaz. Stěžovatel je přesvědčen, že pokud by městský soud zohlednil jím tvrzené skutečnosti, musel by dojít k závěru, že je naplněn přinejmenším důvod pro udělení tzv. doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, a to z důvodu vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích vnitřního ozbrojeného konfliktu v jeho domovské zemi.

[5] Podle stěžovatele je napadený rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť není dostatečným a řádným způsobem vyvrácena argumentace stěžovatele použitá v rámci podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany i v navazujícím řízení, která potvrzuje její důvodnost.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, jakož i rozsudek městského soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Odkazuje na správní spis, zejm. vlastní žádost o mezinárodní ochranu, výpověď stěžovatele, své vyjádření k žalobě a napadený rozsudek, s jehož obsahem se ztotožňuje. Námitky stěžovatele nevypovídají o žádném pochybení správního orgánu ani městského soudu.

[7] Žalovaný rekapituluje, že stěžovatel mezi hlavní důvody, pro které požádal o mezinárodní ochranu, uvedl, že se obává o bezpečnostní situaci v zemi, nástupu do armády a vzrůstajícího nacionalismu. Stěžovatel hovoří rusky, proto se cítí být na Ukrajině utlačován, neboť je dle svých tvrzení nucen mluvit ukrajinsky. Dále uvedl snahu zůstat v České republice a pracovat zde, zajistit synovi dobrou budoucnost a vzdělání, problém korupce ve vlasti, nespravedlnost a nemožnost podnikání. Podle názoru správního orgánu však tyto důvody nelze považovat za azylově relevantní.

[8] Žalovaný proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně zamítl pro nedůvodnost.

pokračování

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[10] Před zahájením meritorního přezkumu se Nejvyšší správní soud musel zabývat také otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pro nepřijatelnost, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[11] Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem pojmu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturu odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[12] K bezpečnostní situaci na Ukrajině Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve správním spise jsou založeny zprávy o zemi původu, z nichž vyplývá, že stěžovateli z bezpečnostního hlediska na Ukrajině nehrozí nebezpečí. Stěžovatel se k materiálům vyjádřil pouze v tom smyslu, že na hranici s Ruskou federací se situace zhoršuje a dorazilo mu předvolání na vojenskou správu, ač byl v mládí zproštěn vojenské služby ze zdravotních důvodů. Je nutné podotknout, že stěžovatel v kasační stížnosti nijak nedoložil svá tvrzení, že mu ve vlasti hrozí nebezpečí. K vojenské službě Nejvyšší správní soud doplňuje, že služba v armádě, ač nedobrovolná, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu či doplňkové ochrany (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 4/2004 - 49, či ze dne 17. 12. 2015, č. j. 5 Azs 158/2015 - 24), a to ani v případě, pokud by výkon vojenské služby byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích ve válečném konfliktu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2012, č. j. 2 Azs 17/2012 - 44).

[13] Nejvyšší správní soud připomíná, že mezinárodní ochrana je výjimečným právním institutem, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoli negativními jevy v zemi jeho původu.

[14] Stěžovatel ve své kasační stížnosti neuvedl, v čem spatřuje její přijatelnost. V řízení nebyla nastolena žádná právní otázka, k níž by se musel vyjádřit v zájmu sjednocování judikatury, najevo nevyšla ani žádná jiná skutečnost, která by svým významem podstatně přesahovala zájmy stěžovatele. Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném rozsudku či postupu, který vedl k jeho vydání, ani žádné hrubé či excesivní vady, které by eventuelně rovněž mohly vést k závěru o přijatelnosti kasační stížnosti. Rozsudek městského soudu nijak nevybočuje z předepsaných standardů, vypořádání žalobních námitek odpovídá mírou své konkrétnosti námitkám žalobním.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto nepřistoupil k meritornímu přezkumu napadeného rozsudku a kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2021

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu